

BAT PAT

ESCARABATS PER ESMORZAR

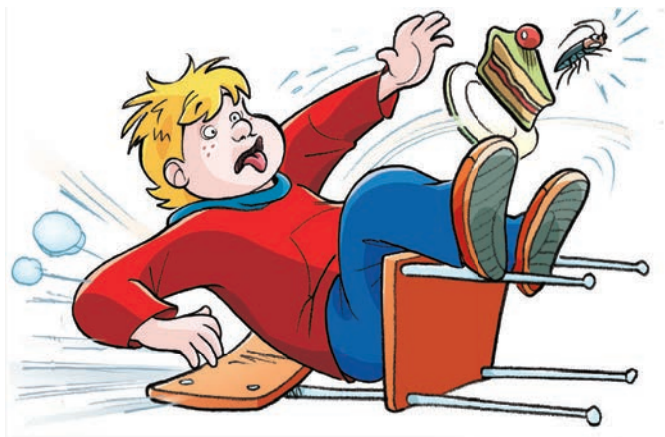
Estrella Polar

RIU I
TRENOLA!

BAT PAT

ESCARABATS PER ESMORZAR

Text a cura de Roberto Pavanello

Estrella Polar

Estrella Polar
Collecció: Bat Pat

Text de Roberto Pavanello
Projecte editorial de Marcella Drago i Chiara Fiengo
Projecte gràfic de Laura Zuccotti
Realització editorial d'Atlantyc Dreamfarm s.r.l.
Il·lustracions de Blasco Pisapia (disseny) i Pamela Brughera (color)

Títol original: *Scarafaggi a colazione*
Traducció de David NeHo

© 2015, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori, Via Mondadori 1,
20090 Segrate, Itàlia
www.batpat.it
International Rights © Atlantyc, S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà, Itàlia
foreignrights@atlantyc.it
www.atlantyc.com
© 2015, d'aquesta edició: Grup Editorial 62, s.l.u., Estrella Polar,
Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
www.batpat.cat

Primera edició: octubre del 2015

Fotocomposició: Víctor Igual, s.l.
Impressió: T. G. Solé
Dipòsit legal: B. 17.903-2015
ISBN: 978-84-16519-10-1

El nom de Bat Pat i tots els personatges i detalls que hi estan relacionats, *copyright* d'Edizioni Piemme S.p.A., són llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. en la seva versió original. Les seves traduccions o adaptacions són propietat d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats.

No es permet la reproducció total o parcial d'aquest llibre ni el recull en un sistema informàtic, ni la transmissió en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per registre o per altres mètodes, sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*. La infracció dels drets esmentats pot constituir un delicte contra la propietat intel·lectual (art. 270 i següents del Codi Penal).
Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

1

VISCA MÈXIC

n efecte, podríem dir que tot va començar a Mèxic. O, més ben dit, a partir d'un viatge de negocis que el senyor Silver havia de fer a aquell país. Havia de ser una visita llarga i, com que era un home atent, pensava endur-s'hi la seva dona.

—Oh, George, seria fantàstic! —va respondre ella—. Però què farem amb la canalla?

—Ja trobarem algú que s'ocupi d'ells durant la nostra absència, estimada Elisabeth.

—Qui? —va demanar ella malfiada.

El senyor Silver va proposar el nom d'algun oncle, parent o amic, però a la senyora Silver li faltava temps per descartar-los («La meva mare? Però que t'has begut l'enteniment, George? Li agafaria un atac de cor al cap de tres dies!»). O, quan el tal parent rebia la trucada telefònica, deia que no es veia amb cor («Dues setmanes? És massa responsabilitat, i que consti que em sap greu!»). Al cap d'una vintena de temptatives, encara no havien trobat ningú que es veiés capaç d'instal·lar-se a Friday Street durant tant de temps en companyia de les tres delicioses perles (sense comptar el seu ratpenat domèstic, és a dir, un servidor!).

—Paciència, George, ja hi anirem junts una altra vegada —va dir la seva dona, mentre el senyor Silver anava amunt i avall pel passadís.

Al cap d'una mica, com si l'hagués colpit una llambregada, es va aturar en sec i va dir:

—Hi ha una darrera possibilitat! Una persona a qui encara no ho hem demanat...

—Ah, sí? I es pot saber a qui et refereixes, estimat? —va preguntar ella amb un somriure confiat.

—A la tia Dot! —va exclamar ell mirant-la amb entusiasme.

L'esperança es va esvanir immediatament del rostre de la senyora Silver. I també el somriure. Si el seu marit li hagués proposat que un goril·la ens vingués a fer de mainadera no hauria fet una expressió més aterrida!

—La teva cosina Dot? —va replicar ella—. Ho dius de broma, oi?

—No, per què? La tia Dot té molta experiència a cuidar la gent. Ah, i recorda que abans feia d'infermera i que adora els nostres fills.

—Adora els nostres fills, però no sap què és la canalla. A més, si no m'equivoco, està obsessionada amb l'ordre i la higiene! Com vols que sigui capaç de suportar el caos dels nostres fills?

—Higiene? —va preguntar preocupat el Leo, que acabava d'aparèixer a la porta de la cuina amb els seus germans.

—La tia Dot? La fanàtica de la neteja i de l'horòscop? —va afegir inquieta la Rebecca.

—D'ella estàvem parlant —va confirmar-li el pare—. Una dona la mar de simpàtica, oi?

—Una mica massa intensa, potser, però per dues setmanes ho resistiríem —va tranquil·litzar-los el Martin.

—En dues set-

manes pot passar de tot! —va replicar la senyora Silver, sense imaginar-se ni remotament quanta raó tenia!

La discussió va durar una estona més. En un cert moment, la Rebecca va desaparèixer, el Leo es va posar a saquejar la nevera, i va ser el Martin, com sempre, el que va tocar de peus a terra.

—Abans de continuar barallant-vos, potser valdria la pena que preguntéssiu a la tia què en pensa, no us sembla?

La Rebecca va aparèixer just aleshores i va anunciar:

—Ho acabo de fer.

—Has trucat a la tia Dot? —va dir sa mare fent uns ulls com unes taronges—. I què t'ha dit?

—Que arriba aquest vespre.

La senyora Silver es va deixar caure a la cadira amb un sospir una mica dramàtic. Vam interpretar-ho tots com un sí. Un sí a la tia Dot, un sí al viatge a Mèxic i un sí... a l'inici d'un malson!

2

RATPENATS DE LA BONA SORT

rribat a aquest punt, qualsevol gran escriptor dedicaria unes ratlles a descriure la temible tia Dot. En realitat, quan, unes hores més tard, va aparèixer a la porta dels Silver, jo era a les golfes fent una becaïna i no la vaig veure de seguida. Però com que el seu aspecte no va variar gens ni mica durant els dies següents, puc afirmar amb certesa que anava vestida de blanc («damunt del blanc la brutícia es veu millor!», deïa), duïa els cabells curts amb un serrellet,

ulleres de vidres gruixuts i un plomall a la mà amb el qual espolsava tot el que tenia a l'abast! La seva veu estrident em va despertar amb un sobresalt mentre saludava el George, l'Elisabeth i els seus «nebodets» —els anomenava així—, que feia tant de temps que no veia.

—Vejam si recordo els vostres horòscops: el Martin és Capricorn, intel·ligent, curiós, però amb un gran sentit pràctic; la Rebecca, Lleó, un caràcter fort i valent, i el Leo és Verge, sensible, divertit i amant de la bona cuina i...

—...i sobretot de la vida tranquil·la! —es va afanyar a precisar el meu amic.

La tia va riure i es va dirigir a la senyora Silver:

—Elisabeth, vetllaré per la teva casa i pels teus fills encara que hi hagi de deixar la pell! I recorda que la meva vida es regeix per dues pes!

—Visca la Pepa Panoli? —va suggerir el Leo.

—Pulcritud i Protecció! —va dir la tia, i el va fulminar amb una mirada esmolada.

Després va reprendre el discurs dirigint-se a la senyora Silver:

—He donat una ullada al vostre horòscop per als propers dies i a les conjuncions astrals en el cel mexicà. No voldria ser alarmista, però valdria més que us enduguéssiu un amulet de la sort —va dir mentre li donava una mena de bastonet negre tot retorçat.

—Què és? —va preguntar horroritzada la senyora Silver mentre l'agafava amb dos dits.

—La pota esquerra d'un ratpenat! Un remei contra els influjos negatius de Mercuri!

Pel sonar del meu

avi! Així que la meva oïda finíssima va sentir aquelles paraules, vaig fer uns ulls com unes taronges. Aquella dona era un monstre! Vaig decidir que ajornaria les presentacions per a l'endemà i em vaig amagar més a la vora del sostre.

Però la senyora Silver em va venir a buscar:

—Bat? Et podria molestar un segon?

Ja us imagineu de què volia parlar-me, oi? Dels seus fills, és clar! Com ja havia fet altres vegades, va confiar-los a un minúscul ratpenat com jo, que, tot s'ha de dir, sempre els hi havia restituit sans i estalvis!

—No es preocupi, senyora, pot comptar amb mi! —vaig respondre un cop més, mentre m'estrenyia la poteta.

L'endemà em vaig quedar sol amb tres xavals intrèpids i una senyora vella que treia la pols sense parar, creia fervorosament en els astres i feia servir les potes dels meus consemblants com a amulets de la sort!